

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 06681-13/2019-ERU

V Jihlavě dne 7. dubna 2020

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti AQUASYS spol. s r.o., se sídlem Jamská 2488/65, 591 01 Žďár nad Sázavou, IČ: 253 44 447 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06681-8/2019-ERU ze dne 2. září 2019 (sp. zn. OSR-06681/2019-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2018, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 25. června 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Pchery, v ulici Na Petříně, u budovy č. p. ■ prostřednictvím strojního mechanismu zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky 1PE DN 50, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně, za což mu byla uložena pokuta ve výši 64 000 Kč a dále povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu věcně příslušný na základě § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Výrok I. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06681-8/2019-ERU ze dne 2. září 2019 (sp. zn. OSR-06681/2019-ERU) se mění tak, že část „a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně“ se vypouští.

II. Výrok II. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06681-8/2019-ERU ze dne 2. září 2019 (sp. zn. OSR-06681/2019-ERU) se mění tak, že slova „64 000 Kč (slovy: šedesát čtyři tisíc korun českých)“ se nahrazují slovy 40 000 Kč (slovy: čtyřicet tisíc korun českých)“.

III. Ve zbylé části se rozklad společnosti AQUASYS spol. s r.o., se sídlem Jamská 2488/65, 591 01 Žďár nad Sázavou, IČ: 253 44 447, proti rozhodnutí Energetického

regulačního úřadu č. j. 06681-8/2019-ERU ze dne 2. září 2019 (sp. zn. OSR-06681/2019-ERU) zamítá a napadené rozhodnutí se v této části potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrola a správní řízení v prvním stupni

Energetický regulační úřad zahájil dne 22. února 2019 u účastníka řízení kontrolu ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve věci možného porušení § 68 odst. 3 energetického zákona. O kontrolních zjištěních vyhotovil kontrolní orgán dne 29. dubna 2019 protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02277-6/2019-ERU. Kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl dne 25. června 2018 v katastrálním území Pchery, v ulici Na Petříně, u budovy č. p. [REDAKCE], prostřednictvím strojního mechanismu zemní práce v blízkosti středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 50 (dále jen „plynárenské zařízení“), v důsledku kterých došlo k jejímu poškození. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole nepodal účastník řízení námítky.

Příkazem Energetického regulačního úřadu č. j. 06681-3/2019-ERU ze dne 22. července 2019 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil jednáním specifikovaným ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 64 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal účastník řízení dne 26. července 2019 včasný neodůvodněný odpor, který dále doplnil dne 31. července 2019. V rámci tohoto podání uvedl, že plynárenské zařízení nebylo řádně označeno fólií a obsypáno, přičemž pracovník provádějící zemní práce nemohl vědět, že se zde nějaké zařízení nachází. Na základě podaného odporu správní orgán pokračoval v řízení.

Dne 31. července 2019 zaslal správní orgán účastníkovi řízení pod č. j. 06681-6/2019-ERU Vyrozumění o možnosti vyjádřit se, o možnosti doložit majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání, které mu bylo doručeno dne 1. srpna 2019. Účastník řízení na uvedený přípis správního orgánu žádným způsobem nereagoval.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 06681-8/2019-ERU ze dne 2. září 2019 byl účastník řízení opětovně uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil jednáním popsáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 64 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že v projednávaném případě není pochyb o tom, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku činnosti zaměstnance účastníka řízení pana [REDAKCE], jehož jednání je účastníku řízení přičitatelné a účastník řízení tak nese odpovědnost za spáchání projednávaného přestupku.

Námítku účastníka řízení, že jednání, kterým došlo k poškození plynárenského zařízení, nelze účastníkovi řízení přičítat, neboť plynárenské zařízení nebylo uloženo správně a dle předpisů, označil prvostupňový orgán jako nedůvodnou. Neoznačení plynárenského zařízení, chybějící pískový obsyp a výstražná fólie, či jiné nedostatky uložení plynárenského

zařízení v zemi nezabavují osobu, jež plynárenské zařízení poškodila, odpovědnosti za toto poškození. Tyto skutečnosti hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost při rozhodování o výši pokuty. K námitce účastníka řízení, že pracovník, který výkopové práce prováděl, nemohl i přes veškerou opatrnost vědět, že v kopané zemině se plynárenské zařízení nachází, prvostupňový orgán uvedl, že účastník řízení si byl vědom, že se nachází v ochranném pásmu plynárenského zařízení, přesto nevytlačil veškeré úsilí k tomu, aby poškození plynárenského zařízení zabránil; nadto prováděl zemní práce strojem, což bylo v rozporu se stanoviskem správce plynárenského zařízení a s protokolem o vytyčení plynárenského zařízení.

Účastník řízení dále uvedl, že je třeba hodnotit i skutečnost, že po dobu kontroly se správním orgánem spolupracoval, doplňoval veškeré podklady a vyjádření a že došlo z jeho strany k úplnému uhrazení všech škod. Rovněž tuto námitku označil správní orgán za nedůvodnou. Uvedené skutečnosti nezabavují účastníka řízení odpovědnosti za přestupek, když poskytování součinnosti není v rozhodovací praxi správního orgánu považováno za polehčující okolnost. Ke skutečnosti, že veškerá škoda byla účastníkem řízení uhrazena, bylo správním orgánem přihlédnuto jako k polehčující okolnosti při rozhodování o výši pokuty.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06681-8/2019-ERU ze dne 2. září 2019, které mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 16. září 2019 rozklad, ve kterém zopakoval své předchozí námitky.

Účastník řízení především namítal, že jednání, kterým došlo k poškození plynárenského zařízení, mu nelze přičítat, neboť plynárenské zařízení nebylo uloženo správně a podle předpisů (nebylo obsypáno pískem ani opatřeno výstražnou fólií). Pracovník, který výkopové práce prováděl, nemohl i přes veškerou opatrnost vědět, že se v kopané zemině plynárenské zařízení nachází. Účastník řízení konstatuje, že pokud by bylo plynárenské zařízení uloženo správně a dle předpisů, nedošlo by k jeho porušení a přestupek by se nestal. Dle jeho názoru tak chybí příčinná souvislost mezi jednáním pracovníka provádějícího výkopové práce a způsobeným následkem, protože má za to, že se nemohlo jednat o přestupek a nelze tak vyslovit vinu za jeho spáchání.

Účastník řízení pak dále namítá, že je třeba hodnotit i skutečnost, že po celou dobu provádění kontroly se správním orgánem spolupracoval, doplňoval veškeré podklady a rovněž to, že došlo z jeho strany k úplnému uhrazení všech škod. Dle jeho názoru by bylo namístež konstatovat, že v daném případě postačuje pouhé projednání přestupku, případně peněžité sankce v nižší výši. Z výše uvedených důvodů navrhl, aby správní orgán řízení zastavil, neboť nebylo prokázáno, že se uvedený přestupek stal a že ho spáchal účastník řízení.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), přezkoumává odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Rada po přezkoumání rozkladem napadeného rozhodnutí konstatuje, že toto rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu a nespátřuje žádný důvod pro jeho zrušení. Pokud jde o výrok o vině (tj. výrok I. napadeného rozhodnutí), Rada shledala, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou uvedeny důvody tohoto výroku, podklady pro jeho vydání, jakož i úvahy, kterými se Energetický regulační úřad řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Skutkový stav byl dostatečně zjištěn a závěr o naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku má oporu ve shromážděném spisovém materiálu. Prvostupňový orgán správně podřadil jednání účastníka řízení pod skutkovou podstatu uvedenou v § 91a odst. 1 písm. o) ve spojení s § 68 odst. 3 energetického zákona, přičemž porušení citovaných ustanovení jednoznačně vyplývá ze správního spisu.

Podle § 91a odst. 1 písm. o) ve spojení s § 68 odst. 3 energetického zákona je přestupkem, pokud se v ochranném pásmu i mimo ně právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí jednání, kterým by mohla poškodit (nikoli nutně poškodila) plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz. Přestupkem podle uvedeného ustanovení je také to, pokud právnická nebo podnikající fyzická osoba poruší povinnost provádět veškeré činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona tak zjevně obsahuje dva zákazy, tj. dvě skutkové podstaty přestupků, když v prvním případě jde o přestupek ohrožovací, v druhém případě o přestupek poruchový (rozlišení spočívá v následcích, kdy v případě druhého musí dojít k poškození energetického zařízení).

V projednávaném případě není pochyb o tom, že k poškození plynárenského zařízení došlo (je tedy nutno uvažovat o naplnění znaků druhé skutkové podstaty, tj. poruchového přestupku), přičemž pochybnosti nevyvolává ani otázka osoby, která tento následek způsobila. Skutkový stav projednávaného případu je dostatečně jasný, rovněž z hlediska právního hodnocení prvostupňový orgán v souladu s § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky správně vyhodnotil otázku přičitatelnosti jednání konkrétního pracovníka účastníkovi řízení. Co se týče výroku o vině (tj. výroku I. napadeného rozhodnutí) lze prvostupňovému orgánu vytknout pouze to, že jím použitá formulace uvedená v závěru předmětného výroku („...a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.“) zjevně neodpovídá textaci druhé skutkové podstaty dle § 68 odst. 3 energetického zákona, který stanoví: „... veškeré činnosti (pozn. v ochranném pásmu i mimo ně) musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení“. Správní orgán by se při posuzování skutkové podstaty projednávaného přestupku měl držet textace uvedené v zákoně a na jejím základě přesně specifikovat, v rozporu s jakou povinností jednání účastníka řízení bylo. Formulace „činností v ochranném pásmu i mimo ně“ je nadto zavádějící, neboť není zřejmé, kde tato činnost tedy probíhala. V případě přestupku ohrožovacího není skutková podstata vyjádřena škodlivým následkem, ale zákazem jednání, které je pak třeba specifikovat způsobem jeho výkonu. Uvedená změna představuje pouze upřesnění výroku, aniž by došlo k rozšíření rozsahu trestní odpovědnosti účastníka řízení či rozšíření předmětu řízení, je proto v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a neporušuje zákaz *reformatio in peius*. Z uvedeného důvodu Rada výrok I. napadeného rozhodnutí změnila tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Účastník řízení v podaném rozkladu vznesl v zásadě dvě stěžejní námitky, přičemž první z nich směřuje k tomu, že protiprávní následek nelze účastníkovi řízení přičítat, druhá k tomu, že správní orgán by měl v případě uznání viny hodnotit též postoj, spolupráci a odstranění škodlivého následku ze strany účastníka řízení.

Účastník řízení namítá, že jednání, kterým došlo k poškození plynárenského zařízení, nelze účastníkovi řízení přičítat, neboť plynárenské zařízení nebylo uloženo správně a podle předpisů. Podle jeho názoru tak chybí příčinná souvislost mezi jednáním pracovníka provádějícího výkopové práce a způsobeným následkem. Rada konstatuje, že totožnou námitku již účastník řízení vznesl v podaném odporu proti příkazu vydanému v proběhnuvším řízení, pročež se jí již správní orgán v napadeném rozhodnutí zabýval. Rada v tomto ohledu souhlasí s názorem prvostupňového orgánu, že neoznačení plynárenského zařízení, chybějící pískový obsyp a výstražná fólie, či jiné nedostatky uložení plynárenského zařízení v zemi nezbavují osobu, která plynárenské zařízení poškodila, odpovědnosti za toto poškození, protože je zřejmé, že k poškození došlo v příčinné souvislosti s jednáním účastníka řízení, nikoliv uvedeným nedostatkem. Ten lze nanejvýš hodnotit jako polehčující okolnost.

Z okolností projednávaného případu je zřejmé, že činnost zaměstnance, při níž došlo k poškození plynárenského zařízení, měla nepochybně místní, časový a věcný vztah k činnosti účastníka řízení, který byl za tuto činnost odpovědný, nejednalo se tedy o žádné excesivní chování zaměstnance. Odpovědnost právnické osoby je přitom objektivní, bez ohledu na zavinění. Objektivní odpovědnost nicméně není absolutní. Liberační důvod stanoví § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Právnická osoba se tedy odpovědnosti za přestupek zproští, jestliže prokáže realizaci všech možných opatření, která byla objektivně způsobilá provést, aby přestupku zabránila.

V této souvislosti Rada odkazuje především na protokol o kontrole, ze kterého se podává, že dne 15. listopadu 2017 byl mezi objednatelům stavby obcí Pchery a zhotovitelem (tj. účastníkem řízení) sepsán protokol o předání a převzetí stavby č. [REDAKCE], jímž účastník řízení prokazatelně převzal staveniště a stal se tak realizátorem stavby, který odpovídá za veškerou činnost prováděnou ve vymezeném prostoru. Rada dodává, že je odpovědností právě realizátora stavby, aby v okamžiku provádění stavebních prací jím samotným či prostřednictvím dalších osob byl sám obeznámen s existencí a polohou technické infrastruktury na dotčeném staveništi či o její existenci a poloze tyto další osoby informoval (neboť jednání uvedených osob je ve smyslu § 20 odst. 2 a 5 zákona o odpovědnosti za přestupky účastníku řízení v postavení realizátora stavby přičítatelné). Dne 17. května 2018 pak na žádost účastníka řízení došlo k vytyčení plynárenského zařízení v terénu (konkrétně v ulici Na Petříně, dle mapového zákresu a katastrálních čísel i u domu č. p. [REDAKCE]) prostřednictvím právnické osoby GridServices, s.r.o., a to barvou vizuálně, dle orientačního zaměření a s použitím hledače typu [REDAKCE]. Protokol o vytyčení byl přitom převzat a podepsán stavbyvedoucím účastníka řízení (přílohou protokolu o vytyčení bylo rovněž stanovisko správce plynárenského zařízení). Z uvedeného lze dovozovat, že účastníkovi řízení musela být existence plynárenského zařízení prokazatelně známa, i když uvádí, že vlivem deště došlo ke smytí vyznačení v terénu. Pokud účastník řízení prokazatelně věděl, že se nachází v oblasti výskytu plynárenského zařízení (nadto na relativně úzké ulici, kde mohl riziko zasažení zařízení předpokládat) a přesto prováděl

zemní práce strojně, tedy nepochybně velmi neopatrně a musel být srozuměn s rizikem, že plynárenské zařízení poškodí. Z fotodokumentace ve spise je navíc patrné, že se jednalo o poškození středotlaké přípojky ústící do skříně uzavěrem plynu, která byla taktéž viditelná.

Dne 25. června 2018 došlo k výše uvedenému přestupkovému jednání, k němuž účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 11. března 2019 uvedl: „*Společnost AQUASYS spol. s r.o. dostala od pracovníků plynáren přímo v terénu situaci s vytyčením plynárenského zařízení. Tuto od pracovníků plynáren převzal náš technik, který následně tuto informaci předal pracovníkům, kteří měli provádět výkopové práce (to bylo v pátek 22.6.2018). Přes víkend však přišlo a v důsledku toho došlo ke smytí vytyčení. Pracovníci v pondělí 25.6.2018 ráno zahájili výkopové práce a než na místo dorazil náš technik, došlo k překopnutí plynárenského zařízení.*“. Z uvedených skutečností je přitom zjevné, že účastník řízení neučinil vše, co po něm bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil, neboť i přesto, že z protokolu o vytyčení věděl, že se nachází v ochranném pásmu plynárenského zařízení, povinnosti v něm uvedené nerespektoval. Pokud by účastník řízení vynaložil veškeré možné úsilí, např. by požádal o nové vytyčení polohy plynárenského zařízení, především by ale veškeré zemní práce by prováděl dle podmínek stanovených v protokolu o vytyčení (resp. ve stanovisku správce plynárenského zařízení), mohl poškození plynárenského zařízení předejít. Nadto účastník řízení, kterým je společnost, jejíž činností je mimo jiné provádění staveb včetně jejich změn, udržovacích prací na nich a jejich odstraňování, si měl být vědom toho, že v ochranném pásmu plynárenského zařízení je nutno zemní práce provádět s maximální opatrností.

Směřuje-li pak námitka účastníka řízení k tomu, že mezi jednáním pracovníka provádějícího výkopové práce a způsobeným následkem chybí příčinná souvislost, pak se Rada s takovým hodnocením neztotožňuje. Základem příčinného vztahu je totiž teorie, podle níž je příčinou každý jev, bez něhož by jiný jev buď vůbec nenastal, anebo nenastal způsobem, jakým nastal. V příčinném vztahu je pak třeba především izolovat jednání v deliktním smyslu, deliktní příčinu a deliktní následek. Ze všech možných příčin a jevů hledáme relevantní příčinu a relevantní následek, přičemž je zřejmé, že relevantní příčinou poškození plynárenského zařízení (tj. relevantního následku) nemohla být skutečnost, že uvedené zařízení nebylo uloženo správně a dle předpisů. Relevantní příčinou poškození plynárenského zařízení bylo zjevně provádění zemních prací zaměstnancem účastníka řízení, neboť neprováděl-li by účastník řízení v daný čas na daném místě prostřednictvím strojního mechanismu zemní práce, popřípadě respektoval-li by povinnosti, které mu ukládá § 68 odst. 3 energetického zákona a které mu byly stanoveny v protokolu o vytyčení plynárenského zařízení, k poškození uvedeného zařízení by zřejmě nedošlo. Jak již uvedl prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí, skutečnost, že uvedené zařízení nebylo uloženo správně a dle předpisů může být toliko okolností ovlivňující úvahu o výši pokuty, nikoliv úvahu o vině účastníka řízení.

Účastník řízení pak dále namítá, že je třeba hodnotit i skutečnost, že po celou dobu provádění kontroly se správním orgánem spolupracoval, doplňoval veškeré podklady a vyjádření a dále to, že došlo z jeho strany k úplnému uhrazení všech škod. Rovněž k této námitce účastníka řízení Rada konstatuje, že totožnou námitku již účastník řízení vznesl v podaném odporu proti příkazu vydanému v proběhnuvším řízení, pročež se jí již prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí zabýval. Rada se i v tomto ohledu

ztotožňuje s názorem prvostupňového orgánu, že uvedené skutečnosti nezbavují účastníka řízení odpovědnosti za přešupek, a tudíž nemají na úvahu o vině žádný vliv. Jak správně uvedl prvostupňový orgán, je zákonnou povinností kontrolované osoby vytvářet v souladu s § 10 odst. 2 kontrolního řádu podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění a poskytovat k tomu potřebnou součinnost. Uhrazení škody ze strany účastníka řízení lze pak hodnotit toliko jako polehčující okolnost dle § 39 písm. c) zákona o odpovědnosti za přešupky z hlediska úvahy o výši pokuty, jak tomu bylo ostatně prvostupňovým orgánem učiněno.

Závěrem považuje Rada za potřebné vyjádřit se k okolnostem, jež prvostupňový orgán při úvaze o druhu a výši správního trestu zohlednil, jakož i k samotné výši uložené pokuty. Pokud jde o druh uloženého správního trestu, pak se Rada zcela ztotožňuje s názorem prvostupňového orgánu, že v projednávané věci nelze od správního trestu v žádném případě upustit, a to zejména s ohledem na skutečnost, že účastník řízení se dopouští porušení příslušných zákonných ustanovení opakovaně; projednání věci před správním orgánem by tak zjevně svůj účel nesplnilo.

Pokud jde o kritéria ovlivňující výši pokuty, Rada má obecně za to, že prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí do jisté míry směšuje kritéria vyhodnocení závažnosti přešupku (§ 38 zákona o odpovědnosti za přešupky) s přitěžujícími a polehčujícími okolnostmi (§ 39 a § 40 zákona o odpovědnosti za přešupky), přičemž některé skutečnosti, které zhodnotil jako okolnosti přitěžující, svou povahou spadají právě do kritérií ovlivňujících závažnost přešupkového jednání. Lze však uzavřít, že ačkoliv prvostupňový orgán výše uvedená kritéria směšuje, jedná se o hlediska, která mají zásadní vliv na konkrétní výši pokuty, a musí být proto zohledněna. S ohledem na skutečnost, že rozhodnutí prvostupňového a odvolacího orgánu tvoří jeden celek, rozhodla se Rada předmětnou úvahu Energetického regulačního úřadu o výši uložené pokuty částečně zkorigovat a zároveň změnit výši uložené pokuty.

Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí posoudil jako přitěžující okolnosti to, že v důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 350 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu jednomu konečnému zákazníkovi. Rada má s ohledem na dosavadní správní praxi za to, že není namístě hodnotit přerušení dodávky plynu jednomu konečnému zákazníkovi jako přitěžující okolnost, když správní orgán se ve své praxi častěji setkává s případy, kdy dochází k přerušení dodávky plynu mnohem více odběratelům. Z hlediska intenzity následků přešupku (tj. z hlediska závažnosti přešupku) lze naopak přerušení dodávky plynu jednomu konečnému zákazníkovi označit za skutečnost méně závažnou. K množství úniku plynu do ovzduší pak Rada poznamenává, že ta se plně neodvíjí toliko od jednání účastníka řízení, ale zejména od doby uběhnuvší od poškození plynárenského zařízení do jeho opravy, resp. od doby trvání úniku plynu, kterou účastník řízení zpravidla nemůže ovlivnit (pokud poškození plynárenského zařízení bezprostředně ohlásí), nelze mu proto uvedenou skutečnost plně přičítat k tíži, nicméně o následcích porušení zákona tato skutečnost nepochybně vypovídá. Lze tak uzavřít, že některé okolnosti, které prvostupňový orgán označil za přitěžující, uvedenou povahu nemají. Bylo zcela jisté příhodné tyto skutečnosti určitým způsobem zhodnotit, neboť se jedná o skutečnosti týkající se konkrétního případu, mající vliv na povahu a závažnost přešupkového jednání, odůvodnění prvostupňového správního orgánu je nicméně do určité míry zavádějící. Rada nicméně dospěla k závěru, a to i s ohledem na skutkově obdobné

případy ve správní praxi Energetického regulačního úřadu, že je namístě uložit účastníkovi řízení pokutu nižší, a to tak, aby odpovídala míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Jakkoliv je porušení § 68 odst. 3 energetického zákona nežádoucí jak z hlediska ochrany zařízení plynárenské infrastruktury, tak z hlediska zajištění nepřerušené dodávky zákazníkům a ochrany zdraví, života a majetku, je zjevné, že v daném případě závažnost důsledků protiprávního jednání byla nižší. To vyplývá ze samotného charakteru poškozeného zařízení, kterým byla plynová přípojka, v důsledku poškození pak došlo logicky k přerušení dodávky pouze jednomu zákazníkovi. Za okolnost svědčící pro nutnost uložení dostatečně preventivně působící sankce považuje Rada tu, že účastník řízení zemní práce prováděl, aniž by reflektoval vytyčení zařízení v terénu (případně aniž by věděl, kde se zařízení nachází, přijme-li Rad jeho verzi o smytí vyznačení). Nižšímu významu předmětného zařízení a důsledkům pro zajištění dodávky zákazníkům však podle názoru odpovídá pokuta přibližně o třetinu nižší, proto rozhodla o její snížení na 40 000 Kč.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací orgán dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí spočívá na dostatečném zjištění skutkového stavu a jeho správném podřazení pod právní normu. Rada se nicméně neztotožnila s formulací výroku I. napadeného rozhodnutí, která zjevně neodpovídá textaci skutkové podstaty uvedené v § 68 odst. 3 energetického zákona. Dále Rada změnila výši uložené sankce, kdy částečně zkorigovala její odůvodnění a odlišně vyhodnotila závažnost protiprávního jednání. S ohledem na tyto skutečnosti, Rada výroky I. a II. napadeného rozhodnutí změnila, ve zbylé části rozklad zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

AQUASYS spol. s r.o.